

Αξιότιμε πρόεδρε της ΔΙΣΥΠΕ κ. Γεώργιε Παρχαρίδη,

Στο έκτακτο συνέδριο της ΔΙΣΥΠΕ την 6/8/2016 αναφερθήκατε στο όνομά μου σχετικά με την πρωτοβουλία που ανέλαβα ως πρόεδρος της ΟΣΕΠΕ σε συνεργασία με τις ομοσπονδίες Ελλήνων Ποντίων ΗΠΑ-Καναδά, Αυστραλίας, πρώην δημοκρατιών της Σοβιετικής Ένωσης για τη συγκρότηση διερευνητικής επιτροπής για την ενότητα του ποντιακού χώρου και με τη συμμετοχή των ομοσπονδιών στην Ελλάδα.

Κύριε πρόεδρε, σας ζητήσαμε συνάντηση ως εκπρόσωποι της κίνησης αυτής για να σας απευθύνουμε και να συζητήσουμε προσωπικά την πρόταση ανάληψης από μέρος σας της προεδρίας για τη συγκρότηση ενός παγκόσμιου ενωτικού συνεδρίου του παγκόσμιου ποντιακού ελληνισμού. Αρχικά η απάντησή σας ήταν αρνητική λόγω του πολύ σοβαρού προβλήματος της υγείας της αιμνήστου συζύγου σας, το οποίο και κατανοούσαμε. Επειδή όμως ο χρόνος παραμονής στην Ελλάδα των εκπροσώπων των ομοσπονδιών ήταν πολύ περιορισμένος, ύστερα από συνεννόηση, σας τηλεφώνησα πάλι με την παράκληση να μας δεχθείτε για πέντε λεπτά ώστε να σας απευθύνουμε την πρότασή μας.

Έτσι λοιπόν μας δεχθήκατε στο γραφείο σας στο Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο και δεν ήρθαμε απρόσκλητοι, όπως αναφέρετε στην ομιλία σας.

Κύριε πρόεδρε, η πρότασή μας αυτή έγινε καθαρά για πατριωτικούς λόγους μιας και όλα αυτά τα χρόνια ο ποντιακός χώρος δοκιμάζεται από διάφορες αναταράξεις, παρουσιάζοντας προς τα έξω μια εικόνα διαίρεσης και ανομοιογενούς συγκρότησής του σχετικά με τα δίκαια του ποντιακού ελληνισμού όπως η Γενοκτονία, η διδασκαλία της ποντιακής γλώσσας και ιστορίας, τα μνημεία στον Πόντο (Παναγία Σουμελά, Αγία Σοφία Τραπεζούντας) κ.ά.

Μάλιστα θεωρούσαμε και θεωρούμε πως η συμμετοχή της ΔΙΣΥΠΕ ήταν και είναι απαραίτητη σ' αυτή την κίνηση, εκτιμώντας την αγάπη και την αξία της εμπειρίας σας στον ποντιακό χώρο και τον διακαή πόθο σας για την ενότητά του και όχι στη διάλυσή της, όπως αναφέρατε στην ομιλία σας. Προσωπικά πιστεύω και αγωνίζομαι για τη δημιουργία ενός συμπαγούς τριτοβάθμιου οργάνου με ασφαλιστικές δικλίδες έτσι ώστε να εξελίσσεται ομαλά η πορεία του ποντιακού ζητήματος σαν ελάχιστο χρέος όλων απέναντι στους προγόνους και την ιστορία του λαού μας, και όχι προκαλώντας επικοινωνιακά πυροτεχνήματα τύπου ντιμπέιτ κ.ά.

1. Η θέση για τη σύσταση αυτού του παγκόσμιου οργάνου είναι: Κατανομή σε τέσσερις περιφέρειες Ελλάδα, ΗΠΑ, Αυστραλία, πρώην Σοβιετική Ένωση, με τρεις εκπροσώπους: ο πρόεδρος από κάθε ομοσπονδία συν δύο εκλεγμένα μέλη από συνέδριο της ομοσπονδίας.

2. Μόνιμη έδρα στις Βρυξέλλες ή τη Νέα Υόρκη, με λειτουργικό γραφείο, γραμματεία κτλ.

3. Μόνιμη πανεπιστημιακή έδρα, γιατί όπως γνωρίζετε η ΟΣΕΠΕ μετά από 35 χρόνια κατάφερε με πολύ αγώνα να συνεργαστεί με το Ινστιτούτο Διασποράς και Γενοκτονιών του πανεπιστημίου του Μπόχουμ, πραγματοποιώντας το πρώτο συνέδριο, πράγμα που σήμερα υπονομεύεται.

4. Δίκτυο συνεργασίας με παράγοντες της πολιτικής.

5. Δίκτυο συνεργασίας με παράγοντες εμφανούς οικονομικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας.

6. Μόνιμη επιτροπή για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων (Μόνιμα Εκδηλώσεις Μνήμης στο Ευρωκοινοβούλιο και στα κοινοβούλια των κρατιδίων).

Κλείνοντας, και με βάση τις παραπάνω θέσεις μου, μπαίνει το ερώτημα κατά πόσο θέλουμε και είμαστε έτοιμοι για τη δημιουργία ενός συντονιστικού και διοικητικού οργάνου που θα διαχειρίζεται τα ιστορικά δίκαια αιώνων του ποντιακού λαού.

Με εκτίμηση,
Ηλίας Τ. Μαυρίδης